

عمران خان با اصدار فتواء در صدد بدست آوردن آراء مردم گروه بين المللى بحران در تلاش تحريف اذهان عامه

از دید اکثریت مطلق مسلمانان در سراسر جهان کسانی می توانند در بعضی موارد فتواء صادر نمایند که خود مفتی و یا عالم دین باشند، اما دیده میشود که یک بازیگر کرکت (عمران خان رهبر تحریک انصاف پاکستان) پا را فراتر از گلیم خود نهاده و مانند مفتی ها در مورد روا بودن جهاد در افغانستان و اینکه طالبان در برابر اشغال می رزمند یاوه سرایی نموده است.

البته گفته می شود که عمران خان در آستانه برگزاری انتخابات ریاست جمهوری میخواهد با این گونه اظهارات در پاکستان محبوبیت بیشتری کسب نماید و شاید خواب ریاست جمهوری را در سر می پروراند به این منظور خود هم نمی داند که چه گلی را به آب داده است. ما شاهد بودیم که قبلاً نظامیان پاکستانی کارهای غیر شرعی و اسلامی خویش را از طریق قاضی حسین احمد رهبر جماعت اسلامی پاکستان، مولانا فضل الرحمن رهبر جمعیت العلمای پاکستان، مولانا سمیع الحق و ... صبغه شرعی می دادند اما دیده میشود که حالا عمران خان نیز با این کار میخواهد اذهان عامه را به بیراهه سوق دهد.

آیا به نظر عمران خان افغانستان یک کشور اشغال شده است و طالبان در برابر متجاوزین می جنگند؟ رهبر تحریک پاکستان تا حالا درک نکرده است که کشورهای ائتلاف بین المللی با تصویب شورای امنیت سازمان ملل متحد وارد افغانستان شده اند، اگر طالبان در شرایط فعلی در برابر اشغالگران در نبرداند پس چرا آنها در زمان مقاومت با نیروهای افغان می جنگیدند پس معلوم می شود که اشغالی در کار نیست و صرف گروه متحجر طالبان حلقه به گوشانی اند که به دستور، پشتیبانی و حمایت مستقیم حلفات نظامی و استخباراتی پاکستان و بخاطر برآورده شدن نیات شوم آنها در افغانستان گام بر می دارند، آنها روزانه باعث کشته و زخمی شدن ده ها تن از افراد ملکی و بیگناه در سراسر کشور می شوند.

در عین حال شورای سرتاسری علمای افغانستان و شورای عالی صلح اظهارات غیر مسؤولانه عمران خان را به کلی رد نموده و آنرا مداخله در امور کشور خویش تلقی می نمایند.

اما دیده می شود که رهبر تحریک پاکستان از زمامداران مستبد خویش همانند پرویز مشرف، بی نظیر بوتو، نصیرالله بابر، نواز شریف، حمید گل و ده ها تن دیگر که در تباهی و بربادی افغانستان از بدو ایجاد کشوری بنام لجنستان گام برداشته اند، می آموزد و با این کار میخواهد راه و روش آنها را ادامه دهد. حکام پاکستانی همواره کوشیده اند از نام اسلام به گونه ابزاری استفاده نموده و مردم خویش را در اغفال قرار داده و بر سایر اقلیت ها مانند بلوچها حکمرانی نمایند.

آنها نه تنها همواره اظهارات بی شرمانه در قبال کشور عزیز ما افغانستان داشته بلکه در بخش های تجارت نیز آن کشور محدودیت هایی وضع نموده اند، بگونه مثال تجار پاکستانی و موترهای آنها به تمام بنادر افغانستان میتوانند رفت و آمد نمایند اما وسایط جانب افغانی قادر به ترانزیت به تمام بنادر پاکستان نیستند حتی اگر امسال در زمان میوه تازه آن کشور با تجار افغانی همکاری می نمود و اجازه عبور و مرور به کانتینرهای عامل میوه جات تازه را می داد افغانستان میتواندست در قسمت فروش و صادرات میوه مفاد بیشتری بدست بیاورد.

گروه بین المللی بحران در تلاش تحریف اذهان عامه

گروه بین المللی بحران که گفته میشود مقرش در شهر بروکسل پایتخت بلجیم قرار دارد هر از گاهی یک سلسله فعالیت ها و تبلیغات مغشوش کننده را جهت تخریش اذهان عامه سازماندهی می نماید که گویی خط مشی، پالیسی و وظیفه آن گروه همانند نامش در جهت ایجاد بحران و تضعیف روحیه عامه بوده باشد، چنانچه اخیراً یکتن از مقامات

دپانوشمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادښت: دلپکني د لپکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لولئ

ارشد آن گروه که در افغانستان گویا مصروف تحلیل و ارزیابی اوضاع سیاسی و نظامی می باشد اظهار نموده که نیروهای امنیتی افغان قادر به تأمین امنیت کشورشان نیستند و امکان دارد که افغانستان دوباره میدان رقابت های تنظیم های مسلح بعد از بیرون شدن نیروهای خارجی گردد.

اگر واقعیتها تحلیلگر ارشد گروه بین المللی بحران افغانستان را تاکنون درست درک و تحلیل بی طرفانه نموده باشد که یقیناً نکرده بلکه اکنون وی به نماینده گی دیگر گروه های دهشت افکن جنگ روانی دشمن را از گلوی خویش بیرون نموده است. به هر صورت مردم افغانستان به نظام خود و نیروهای امنیتی شان باور کامل دارند و میدانند که در طول تاریخ هیچ کشورگشایی نتوانسته سیطره خویش را در افغانستان بگستراند و این را تاریخ ثابت ساخته است. با آنهم مردم افغانستان از عملکرد جامعه جهانی طی ده سال گذشته آنچنانی که توقع میرفت خرسند نیستند به گونه مثال آنها در قسمت تمویل، تجهیز و آموزش نیروهای افغان کار مؤثر و همه جانبه ای را تا کنون انجام نداده اند، در شرایط فعلی ما قوای هوایی، رادار و سلاح های ثقیل، زرهی، توپچی و فن آوری های امروزی نظامی را در اختیار نداریم بناً در قدم نخست باید جامعه جهانی الی اخیر سال 2014 از تمام لحاظ نیروهای امنیتی افغان را تجهیز و تمویل نموده تا بتوانند دفاع مستقلانه را مؤفانده انجام دهند.

نکته قابل توجه دیگر این است که جامعه جهانی در رأس ایالات متحده امریکا که طی ده سال گذشته در افغانستان به منظور محو تروریسم و دهشت افکنی مبارزه می نماید باید سیاست دهه (90) خویش را در قبال کشور ما تکرار نه نماید در آن زمان کشورهای غربی بودند که زمینه های مداخله را برای یک تعداد از کشورهای همسایه منجمله پاکستان در امور کشور ما مساعد ساختند تا آنها افغانستان را به یک مخروبه کامل مبدل سازند که تأثیرات آن را تا کنون به چشم سر در اکثر نقاط کشور مشاهده می نمائیم. به قول تحلیلگر اگر دوباره نیروهای ائتلاف بین المللی مانند گذشته اشتباه خویش را تکرار نمایند مسلماً جنگ های داخلی به کمک و مساعدت حلقه های نظامی و استخباراتی پاکستان علیه کشور ما سازماندهی و عملی خواهد شد.

اما به نظر میرسد که جامعه جهانی از گذشته ها عبرت گرفته و در شرایط فعلی دید دیگری در قبال افغانستان دارند، چنانچه دبیر کل ناتو در نشست اخیر وزرای دفاع کشورهای جهان حمایت و پشتیبانی خویش را از افغانستان ابراز داشته و وعده سپرد که افغانستان را دیگر تنها نخواهند گذاشت و در قسمت تقویت، جلب و جذب افراد به قوای مسلح، مبارزه جدی با نهادها و سازمان های تروریستی، دولت افغانستان را یاری می رسانند. چنانچه نماینده ویژه سازمان ملل متحد با رد گزارش گروه جهانی بحران اظهار میدارد که جامعه جهانی برگزاری انتخابات ریاست جمهوری کشور را از رهگذر مالی و سیاسی حمایت و هیچگاهی دچار بحران نخواهد شد و این پیامی است که شورای امنیت سازمان ملل متحد نیز بر این تأکید میدارد.

بنابراین شهروندان افغانستان به نیروهای امنیتی خویش که فرزندان شان هستند باور و یقین کامل دارند و از غیرت و سلحشوری آنان که همه روزه در برابر دهشت افکنان مبارزه می نمایند هیچ کسی نمیتواند چشم پوشی نماید و اظهارات تحلیلگر گروه بحران که گویا نیروهای امنیتی افغان قادر به تأمین امنیت نیستند را رد می نماید و از وی میخواهد تا آنها چون فعالیت بین المللی دارند هیچگاهی اظهار نظر و صحبت های تخریش کننده را در جهت ایجاد بحران نه نمایند بلکه آنها بکوشند که بحران را در افغانستان مهار کنند.

پایان